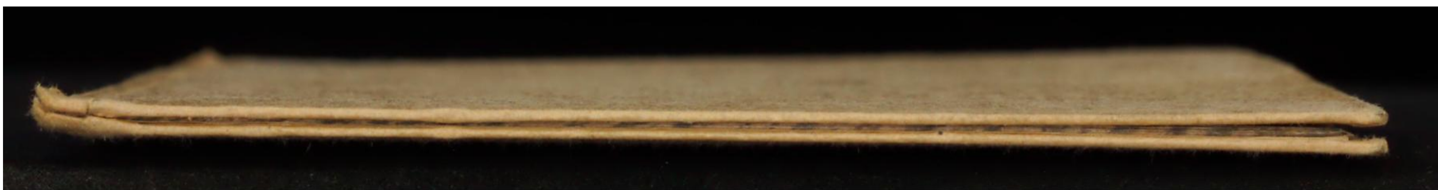
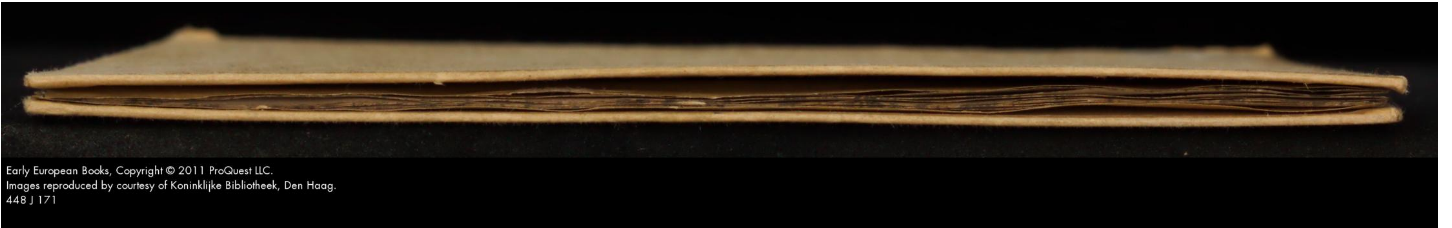
L.

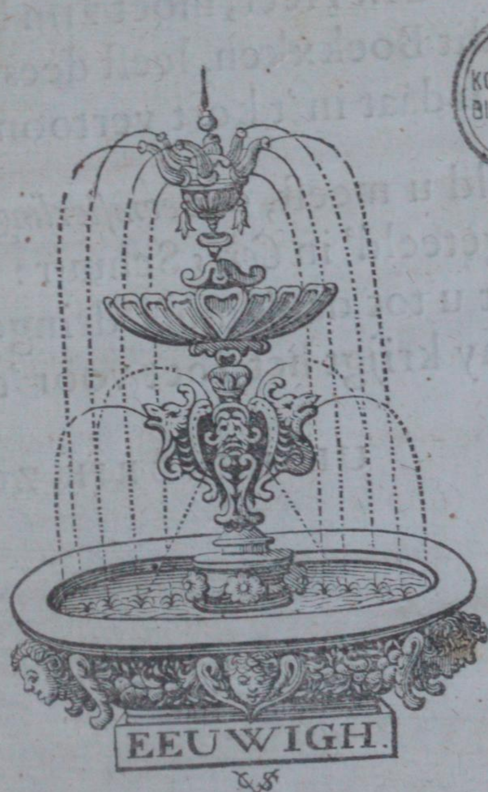

H. Soetebooms

BEEMSTERS DANK-OFFERS BLY-SPEL.

t'ZANERDAM,

By *Hendrik Iakobsz. Zoet*, Boekverkooper aan den Dam, in de witte Pers. 1649.

Aan de

BEEMSTRIANEN.

Wilt ghy weten hoe weldaden,
Van den Heer, moet zijn beloont,
Koopt dit Boekxken, leest dees bladen,
't Wert u daar in 't kort vertoont.

't Geld u meest, ô *Beemsterlingen*,
Voort-geteeld' in *Ceres* Schuur:
Weldaat u tot dank moet dringen,
Want ghy krijgt het zoet voor 't zuur.

UL: HENDRIK ZOETEBOOM.

Op het Beemsters Dank-Offers Bly-ſpel,

Van H. ZOETEBOOM.

WAs immer Land verpligt d'Algever dank te zingen
Om veel genooten deugd, en duizend zegeningen;
Ghy zijt het *Beemſterland*, dat zo begunſtigt zijt,
Daar niet alleen de Menſch, maar 't Vee zich ook verblijd;
U Nagebuuren ſteets verheffen de weldaden
Die *Amalthea* u zo mildelik, uit genaden,
Heeft tot u heil verleend; hovaardig u des niet,
Dat ghy niet kennen zoud van wie u dit geſchiet;
Zingt on-ophoudelik, ten dank van Hem daar booven,
Die alle Schepzelen en Landen moeten looven:
En *Beemſterlingen* neemt van *Zoeteboom* ter gunſt,
In dank, dat hy vertoont u zegen, naar de kunſt.

J. J. SCHIPPER. *Verwin u zelven.*

AAN DE BEEMSTRIANEN,

Op het Dank-Offers Bly-Spel.

GOd luſt noch Stieren-bloed, noch 't vette van de Rammen,
Nog Schaap, nog Geit, nog Lam, dat zoogt zijns Moeders mammen.
Hem luſt veel meer een Hert met dankbaarheid vervult,
In needrigheid gedoopt, in zeedigheid ge-zult;
Hy heeft een groote trek, een Goddelik verlangen,
Aan die zijn gaven met de rechter-hand ontfangen,
En deiltze mild'lik uit, by die 't van noode heeft,
Dewijl hy dankbaar leeft, en na den oirber geeft:
Dit dient u vredig volk, geliefde Beemſterlingen,
Dat ghy niet en vergeet de groote zegeningen
Die d'Hemel aan u doet, als ghy u overvloed
In volle leên geniet, van ziel en lichaams goed:
Brengt op u harts Autaar den wierook van gebeden,
Het hout van reine wil, het vuur van dankbaarheden,
En offert uwen God, in u gemoet verblyd,
Alzoo ghy eer en dank hem altijd ſchuldig zijt.

H. J. ZOETEBOOM. Deugt maakt Edel.

KORT INHOUDT
van 't Dank-Offers Bly-ſpel.

BEemſtria, *door de Goddelikke gunſte, de Ionk-vrouw* Amalthea, *met haren over-vloeds Hoorn, tot een gezellinne by-gevoegt zijnde, neemt tot een darde geſpeel de* Dankbaarheid *aan, van meeninge wezende om de groote weldaden des Heeren niet onvergolden te laten; vermaant tot zulx hare* Beemſterlingen, *die hen bereiden om op te Offeren de eerſtelingen harer vruchten, na dat elker zegeningen en vruchten zijn: zingen den lof van de genade aan henlieden geſchied; waar over een God-gewijde (ontfangende de gaven van hunne handen) de zelve aan-neemt ten dienſte der nood-druftigen te beſteden, en uit te deilen; welker onder-handeling en vreugde-feeſt beoogt van de Benabuurde, zo komen die de eerelikke vrolikheden by-woonen; die van een heiligen Engel begroet, belofte verkrygen van de by-ſtand des Zegengevers, zoo wanneer ze in de Gods-vrucht, en werken der barmhartigheden volharden, gelyk ze belooven te zullen benaarſtigen, op wiens uitſpraak een Rei der Hemel-lieden den lofzang uit-breiden, en een einde van den handel maken.*

De Bly-ſpeelders zijn

BEEMSTERIA.

AMALTHEA.

DANKBAARHEID.

GODS-DIENAAR.

ENGEL.

Rei van BEEMSTRIANEN.

Rei van BENABUURDE.

Rei van HEMELLIEDEN.

't Toneel is *Beemſterland.*

BEEMSTERS DANK-OFFERS BLY-SPEL.

Beemsteria.

WEl eer als *d'Oceaan* mijn groen-geverfde ſchoot
Met opgeblazen vocht en zee-ſchuim over-goot,
Doen ſmolt ik in het nat van zijn verwoede baren:
Doen moſt ik aan 'et ſnoer en rei der water-ſcharen,
Om luiſtren na de maat van *Tritons* droeve ſpel:
Doen wierd my *Opis* zoon by-na een metgezel:
Doen moſt ik lijden dat de krom-gebooge kielen,
En ruige Viſſchers-boots, met menigte van zielen,
Door-ploegden mijne rug, en joegen Viſſchen na,
Die in my wemelden genoeg als zonder gaâ:
Doen wierd ik heel ont-aard; 'k nam toe, door wind, in wreedheid,
Brak dijk en dammen door, en 't geen dat op de ſleet leid
Moſt daagliks houden aan; het was de Boer een plaag,
My geen verzadinge, maar bleef al even graag:
'k Smeet huizen in de grond, 'k door-dolf de groene weide,
En als een *Krokodil* verſlinnende ik ſchreide.
Dus woelende een wijl, heeft eens de hooge Helt,
Die alle Dieren dwingt, de Zee haar palen ſtelt,
En 't Koninklijke hart neigt als de waterſtroomen,
Zijnen genadens-oog op my doen neder komen,
Bezorrigt voor mijn land, en nageburen heil,
Der volkren om en om; dit was zijn wijsheids peil,
Dat 't geen nu weinige tot veeler heil kond' ſtrekken,
Wanneer men deze grond het water ging onttrekken,
En *Phœbus* ſtralend licht, 't geboomte, bloem en kruid,
Door Goddelikke macht gelokt ten bodem uit,
Te voorſchijn komen deed, om Menſch en Vee te voeden,
Die nu zelf Menſch en Vee beſchadigt door het woeden:
Hy wekt de harten op, van ſtad en Boeren ſtand,
Om zo een nuttig werk te vatten by der hand;
De wille die ſta vaſt, de middelen zijn te vinden,
Ten waar *Bellona*, die ooit hong'rig om verſlinden,
Dit goede voorneem brak, door d'Oorloogs-God, dien *Mars*,

Die van de *Taag'* aanzag dit noodig over dwars,
Die met zijn krijgs-trompet, en trommelen te roeren,
In wapen bragt den ſtaat der Burgeren en Boeren,
Van edel en oneêl; dat ons by bleef zo lang
Tot dat oorloogs-beſtant dreigt *Mavors* ondergang:
Toen heeft een nieuwe luſt de boezemen ontſlooten
Van *Diderig van Os*, met zijne Bondgenooten,
En door 's lands Staten gunſt, dit ſtuk zo wijd gedaan
Dat 't mogt voor ander werk en Meirs bedrooging ſtaan;
Dat noch de watervloed, noch harte-flaut', 't vermogen
Van mijne welvaart heeft 't opkomen afgetogen,
Als dees gedaant' hervormt, ſchoon lager van geſtalt',
In eêlheid 's vadren hart en al 'er oog bevalt.
Nu bloei ik in de weeld', de gaven der welluſten
Die hebben my vervult; hier zoekt als nu te ruſten
De volle *Amalthee*, mijns harts-luſt en vriendin,
Wiens zoet gezelleſchap en waardigheid ik min,
Zo mindze ook de mijn, zy kieſt voor *Tempe* weelig
Dit land, voor *Mikons* hof, deez' hoven, en meêdeelig
Zy my haar jonſt aanbied, zelf zonder haar mijn jeugt
Wel haaſt verderven zou, ze is 't ſteunzel van mijn vreugt,
En datmen huis en haaf vergeet om my te vinden:
O *Amalthea* zoet! weeſt welkoom mijn beminde',
Zie daar en wel te pas.

Amalthea.

AMAL. En ghy te recht ontmoet
De gene die u mind, en ſchenkt haar overvloed,
Die woonſteê by u zoekt om uwe eigenſchappen,
Gedweeg en zacht van aart, mijn luſt kan noit verſlappen
Tot u, alzo ik zie dat de genegenheid,
Van 't Goddelikke recht, in uwe boezem leid.
Van dien tijd dat de Heer, de Schepper aller dingen,
My hier ter wooning zond, op dat ik mogt volbringen
Uw welvaart, en uw ſpoed, van boven toegevoegt,
Hebt ghy, door my, elx oog, ſmaak, en luſt, vergenoegt:
Uw landen zijn vervult met allerhande Granen,
Met ſchoone Aard-gewas, met Boomen uwe lanen,
Uw weiden met het Vee, uw wegen met Gebouw,
Uw hoven met den Oegſt, daar zelf *Pomona* zou
Haar ruſte vinden, en Veld-nimfen haar begeven,
Hier ſchort by u niet meer dan Dankbaarlik te leven,
En dat ghy ſtaâg gedenk d'ontfangene weldaên.

BEEM. Ver-

BEEM. Vergode vrouw, die met uw heilige vermaan
Geduriglik aannoopt, tot dank voor de weldaden;
Ik tergde *Nemezis*, zo in my de genade'
Van boven niet en drong t'erkennen die 't my geeft,
Dien Geest, als Hemels, noch in deze boezem leeft.
Hier koomt de *Dankbaarheid* met Goddelikke treden.

Dankbaarheid.

AMAL. Een vrouw die doet dat 't hoog van 't laag word aangebeden.
DANK. Door my de zegening eerst waardig is gemaakt.
d'Ondankbaarheden, die het Hemels zelver wraakt,
Doet 't alderwaardigst goed onwaardelik verslenschen;
Dien vuilen poel, als *Stix*, verfoeit by alle menschen,
Is vol van *Acconith*, hoewel men ziet dat meest
De wereld daar toe vloeit, en rijd op 't *Hydra* beest;
Zy keert het goed in quaad, de zegen Gods in plagen,
Geeft yzer voor fijn goud, voor hulpe niet dan slagen:
Onnut leeft hy en dwaas die geen weldaad erkent,
De zaligheid van 't aards verkeert hem tot ellend.
ô! Schepper van dit rond, die my hier hebt gezonden,
Wiens gave dat ik ben, geef dat mag zijn gevonden
In dit schoon *Beemsterland*, die my van rein gemoed
Ontfangen, en daar door u offerhande doet;
Het offer van uw lof, de kalveren der lippen,
Der tong en stemmen, die onwaardig niet ontslippen
d'Inwendig' zielens-kracht, zo zullen wy te zaam
Uw Godheid maken groot, en danken uwe naam.
AMAL. Vriendinne weest gegroet, van ons, en wel gekomen.
BEEM. Den Hemel zy met u, en ook met alle vroomen.
DANK. Heb dank: en lange spoet zy u, van my, gegunt;
Ik denk, ô zusteren! dat ghy my niet en kunt.
AMAL. 't En waar dat *Dankbaarheid* beruste in deez' kleden;
Wy zijn alreeds bereid deez' dagen te besteden,
Door u, (zo 'k recht bezie) in Dankbaarhedens werk
Verschuldigt door weldaên.
DANK. Den Hemel-voogt versterk
Uw voorneem, en wil u, in al uw wegen, zegenen,
En dagelix noch meer met weldoens stof bejegenen.
BEEM. Ik hoor de stem mijns volx door-dringen het geboomt',
Dat met zijn offer-gaaf bly-zingende aan koomt.

Rei van Beemsterianen.

TOen *Floris* (Willems zoon) 't gezag
Van *Holland* had, en zelf regeerde,
Noord-zee en *Rijn* zo meen'gen dag
't West-Vriesche deel, met kracht, beheerde.
Zee-golven braken landwaart door,
Als d'ingank wierd geveild by *Petten*,
Daar hielp noch brug, noch dijken voor,
En niemand kon dien *Leeuw* beletten.
Hier ging het land en volk te grond,
De akkren welden in malkander:
Een meir quam daar de huizen stond,
't Een ongeluk dat volgt het ander.
By *Aalbrechts* tijden was 't een eeuw
Dat Mensch en Vee 't onheil beschreide,
Doen *Zuyer-zee*, met droef geschreeuw,
Door wind en water open weide.
Dit onzer meiren oorzaaks zijn,
Tot dat de zee, met zand en golven,
De *oude deuren* van den *Rijn*
Heeft aan de voet geheel bedolven:
Tot dat met aarde-vesten wierd
De zee, van land en hof, geslooten,
Toen 't vrome volk, met deugt geçiert,
Met land-winst, 't land weêr deên vergrooten.
Zulx blijkt aan onze *Beemsterland*;
De zee ontrukt om vrucht te dragen,
Herstelt nu in een beter stand,
Wiens schoonheid elk wel mag behagen.
Diens overvloed ons hart geleid,
Den *Gever* dankbaar te vergelden,
Daar toe deez' gaven zijn bereid,
En tongen om *Gods* lof te melden.

BEEM. Dat is de rechte weet, te kennen waar van daan
d'Ellendigheid eerst koomt, en daar by te verstaan
Van waar 't geluk en spoed, de weldaad en de zegen:
Op dat, wanneer men dit met voordacht overwegen,
Genegen mogen zijn tot ware Dankbaarheid.
AMAL. Zo is 'et, en daar toe de ware Godsdienst leid.
DANK. De Godsdienst die den mensch met Dankbaarheid moet plegen.
AMAL. Zo maakt de Dankbaarheid tot Godes-vrucht genegen.
BEEM. Daar koomt een heilig Man, den Heere toegewijd.

Gods-dienaar.

Mijn alderwaardste volk, ziet dat ghy u doch vlijd
In ordre, en gehoor verleent aan dezen Vader,
Uw gaaf ten Offer brengt: ey! legtze doch te gader
Op dezen heuvel, tot een Altaar toe-bereid,
En luister naarstig toe wat uwen Hoeder zeid.

GODS-D. Hoe dat den *Grooten Heer*, en Schepper aller dingen,
Van eersten alles wist in ordere te bringen,
't Zy Hemel, Aard en Zee; hoe Sterren, Zon en Maan,
De Dieren, Vogelen en Visschen blyven staan,
Ook 't Menschelik geslacht, waar toe zy zijn geschapen,
De zonden dienen, en op 't werelds hen vergapen,
Is mijnen voorneem niet daar van, op dezen dag,
Te spreken, maar dat u tot 't Dank-feest dienen mach.
Ziet eens na dit Gewest, be-oogt de schoon' Landsdouwen,
Het weelderig Geboomt, de heerlikke Gebouwen,
De Buurten uit-gebreid, de Kerk en zuil gevest,
De zetel van het Recht, de Beemden wel gemest,
De Wei vol klaver-gras, de Hoven vol van vruchten,
De Landen vol gewoel, 't Paard onder 't Boer-werk zuchten,
De vlucht van Vogelen 't geen juigt door telg en blaên,
Het onvermoeit geloop der Beesten in de Laan,
't Ge-ren van Ros en Vool, van Wagenen en Karren,
Die zom' uit speelen gaan, en zommige van varren
Hen vracht thuis brengen, zo tot vreugd als lijfs-behoeft,
Van Graan, van Zaat, van Melk, van Moes, en lekker Oeft.
Ziet hier ook om en weêr een menigten van koppen,
Die door d'ontelbaarheid den weg en 't pad verstoppen:
Dit zijn Inboorelings, het ander volk vermaagt,
En dees verlokt door 't oog en wat het hert behaagt:
Zoo wert het edel dier, den mensche hoog van waarde
Voor Visschen hier geteelt, gevoestert uit dees aarde,
En na de ziel gevoed met Brood van Godes Woord:
Wat is 'et dat ons niet tot Dankbaarheid bekoort?
Min voordeel en vermaak de Water-man kon vinden
In 't ruischen van het meir, in vocht en snelle winden,
In 't schobbige Gediert' dat onder 't water leeft,
En licht of nu of dan hem eenig voordeel geeft;
Min vulde ons zijn vangst die hy vast bracht te landen
Dan nu het veder-vlug Gevogelt' Huismans handen;
't Is nutter dat 'et vocht verwaald' in land en wei,
Daar bosch, daar beemd', daar hof, daar beesten, daar 't ge-zei

En 't menſchelik geteelt dit verre gaat te boven,
't Verſcheel dat is te groot; wie zal niet danklik loven
Dien *Jupiter* om hoog, ons hellepende God,
En Vadren van dit werk, tot onzer vreugt en lot,
Die wel in laagten zijn, van andren, af-geſloten,
Maar by wien 't heilzaam zoet der volheid werd genoten.
De voor'ge eeuwens-tijd die gaf een ſchrale koſt
Aan hem, die, met veel zorg, hier inne leven moſt.
Ja overweegt dit noch, hoe dat 'et was voor dezen,
Doen 't Vaderland by-na niet had als boſzig wezen,
Daar in *Diaan*, ter jacht, geſtelt wierd als Goddin,
Geviert en aangebeên: *Merkurius* niet min
Op heuvels in de hoogt', tot dat een wind, van 't Noorden,
Door-drong het gantſche land, en ſmeet, aan alle oorden
(Met watervloed geſterkt) de boomen uit de grond,
En weiden over hoop; helaas! het was de zond'
Die dezen ramp aanbragt, en ongemeene plagen,
Een al te ſwaren val, voor land en boſch, te dragen;
Maar doch het Kriſtendom ook zedert meer aan-wies,
En quam voor zielens-waard' dit tijdelik verlies:
De landen, die de kracht van zee en winden leden,
Die waren lijf en leên door-wroet en afgereden,
Waar door de zee een diep om in te vloejen nam,
En op het eind, met macht, het land te boven quam:
ô Land! te zeer gedoopt door water, daar de winden
De meeſter ſpeelen kon, met blazen om verſlinden:
Vraagt eens het Oever-volk, die weten 'er noch van,
Het *Schermer*-weelig-land dit meê getuigen kan,
En tuigen zijt ghy die nu tuig' draagt van mijn ſpreken.
Wat mogt dien ouden eeuw (vraagt ghy licht) doch ontbreken,
Dat die dit noodig werk niet vatte by der hand?
Waar haperde 't aan macht, of aan een kloek verſtand?
Aan geen van dit, ô neen! d'aal-oude tijd moſt dragen
De menſchelikke macht en Goddelikke ſlagen;
Het Hollands machtig heir dat viel de *Vries* aan boord,
Daar by heeft *d'Oceaan* ook land en volk verſtoort
Met durig overloop; wie mogt dan zulks beginnen,
't Behouden was genoeg, 'k laat ſtaan om land te winnen.
Daar na, als tijd en ſtond haar gunſtelik aan-bood,
Was 't *Hoeks* en *Kabbeljauws*, het land van macht ontbloot.
ô God! hoe ſcheurden 't volk, 't en wiſt niet van behouden,
't Verderven was althans: ja, endlik als ze zouden,
En 't voorneem ſtond gegrift, brakt 't Oorelog de daad,
En land, en huis, en hof, en middelen, en ſtaat;

De

De ſnoer van eendracht wierd, door wreedheid, afgekorven,
Zom' ſneuvelden door 't ſwaard, en andere die ſtorven;
Dus wenden 't ſpit in d'as, tot dat een beter zon
Van voorſpoet, beter ſpoor en veiler wegen kon
Aan-wijzen, om dit ſtuk met errenſt aan te vatten;
Geen moeit' verbrak de luſt, geen zorge mogt af-matten,
Die, als d'arbeidzaam Os, de voor-laſt op zich nam,
Toen vele Vaderen, geſmolten in een ſtam,
Hand boden, en het werk (ver boven de gedachten
Der menſchen) tot zulk een gewenſchte voordeel bragten.
De zegen Godes zy op aller Mannen zaat
Die 't namen eerſt ter hand, en leden ſchaâ voor baat,
Tot dat de ſchaâ, door baat, geboet wierd, en den zegen
Al waſzend meerder wierd, en zeeg'nende verkregen:
Dus dankt, ô vrienden! dankt die u dit heil toe-zend,
By wie de vruchtbaarheid, en volheid, word vol-end:
't Nootdruftig volk verſchaft, die lijfs-behoef ontbreken,
Van uwe overvloed, tot dankbaarhedens teken;
Weeſt dankbaar voor het goet, in 't geven u verblijd,
Den zegen-gever zal u zeeg'nen alle tijd;
Onwaardig maakt u niet zijn gunſt, en zijn weldaden,
Hy zal, als met een ſtroom, in welluſt u verzaden.
BEEM. Dank zy u Godlik man voor dit uw zoet vermaan,
Deez' hebben hare plicht, in 't geven, al gedaan,
't Lof-offer noch ontbreekt, dies weeſt hen een voor-ganger.
GODS-D. Ontſchuldigt my, ik ben noch Poët noch goê Zanger:
Doch als het hart de tong eendrachtiglik verzelt
Zo is de ſtemme goet, en op het beſt geſtelt.
AMAL. My dunkt ik hoor gerucht van zingen en van ſpeelen.
BEEM. Die, na het ſchijnt, uit vreugt, van dit ons Dank-feeſt, queelen.

Rei van Benabuurde,

Zijnde WEST-VRIEZEN. ZAANLANDERS. WATER-LANDEREN en SCHERMERIANEN.

WEST-V. W*Eſt-vrieſland* moſt, met rouw, beklagen
De water-nood in oude dagen,
De ſtuurheid van het groote meir,
Die zijne krachten dede voelen
Met land, en lieden, weg te ſpoelen,
Wanneer niet gold het tegenweer.
ZAAN. Zo deed den *Rijn*, aan onzen oever,
Te maken 't volk hoe langs hoe droever,
Te wellen beemd' tot poel en braak,

Wanneer de opgevulde ſtroomen
Met Noorden-wind zijn aangekomen,
Die weg-gevoert heeft tuin en ſtaak.
WATER. Zijn daar door niet de *Waterlanden*,
Als met des Zee-vloeds bitze tanden,
Tot op 't gebeente uit-geteert ?
Dit doet ons noch op 't water drijven,
De naam van *Waterland* by-blijven,
En met de daad zijn wy vereert.
SCHER. De Zee heeft ons van 't land doen rukken,
En brak den overgank aan ſtukken,
Die 't *Schermerland* aan *Vrieſland* knocht :
Nu zijn wy Eilands volk geheeten,
Die, midden in het vocht gezeten,
Schier leven zonder achter-docht.
WEST-V. Gelukkig waren wis die tijden,
Daar elker *Vries* in mogt verblijden
Doen Zees in-keering wierd belet ;
En *Petten* niet meer konde *Petten*
Door hooger hand en ſwaarder wetten,
Die 't meir een park en heining zet.
ZAAN. Wat heeft men nu weêr te beſchouwen
Voor water, beemd', en ſchoon landſdouwen ?
Daar *Wormer*, *Schermer*, *Waard* en *Zijp*,
En *Beemſter* (ſchoonder dan die allen)
Die 's werelds oog zeer wel gevallen,
De welluſt vat in haar begrijp.
WATER. O *Beemſterland*! in weeld gezeten,
Ons Noorder-*Paradijs* geheten,
Wy komen hier om uwe vreugt,
Uw Dank-feeſt plichtelik te vieren,
Op dat den Hemel, goedertieren,
Noch meer bekroont uw dankbaar deugt.
SCHER. Op dat des *Schermers* waar *Beſchermer*,
U ſteeds behoed voor wee en *Kermer* ;
U zegent als 't vruchtbaar *Kanaan*,
Als een afzetling van het *Eden* :
Een luſt-hof zijnde hier beneden
Daar d'overvloedigheden ſtaan.

GODS-D. Hier zy de plicht des volks 't ontfangen goet t'erkennen,
Wie dat ondankbaar leeft die zal den Gever ſchennen.
DANK. Hy ſchent zich zelven meeſt ; zijn leven is gelijk
Het Eikel-etend Swijn dat wentelt in den ſlijk,
En niet na boven ziet van wien die vrucht koomt dalen.

AMAL. Wat

AMAL. Wat's dat! wat Goden-glans koomt hier van boven ſtralen?
't Geen, met een ſchitter-licht, verblinden doet 't gezicht.
GODS-D. Het is de Majeſteit van 't Engelikke licht,
't Welk hem vertoont, om ons Gods wille te verkonden.

Engel.

ENG. Ghy die in yver dus, van harten, met uw monden
En vrucht, Dank-offer doet; de Godlikheid om hoog
Heeft op u neêr gezien met eenen gunſtig oog;
Al is dien Opper-vorſt, zo ghy waant, wijd gezeten,
Hy kan al uw gedoen, tot in de grond, af-meten:
Hy zoekt de nieren door, weet wat in 't duiſter leid,
En loont het goet gedaan voor zijne Majeſteit:
Volhard in uw voorneem, bewandelt 's Heeren wegen,
Blijft tot zijn Armen, en tot Dankbaarheid genegen;
Zo zal de zegen Gods noch daagliks meer en meer
U by zijn, tot genoeg en wenſchelik begeer,
Gezegent zult ghy zijn in al uw doen en laten,
Bemind en aangenaam by alderhande Staten;
Gezegent zultge zijn op Akkers, en in 't Veld,
In huis en buiten 't huis, in Beeſten wel geſtelt,
In Koeyens mellik-gaaf, in Geiten en in Schapen,
In Vis en Vogelen, en in getrouwe Knapen:
Gezegent zultge zijn in Schuur, in Stal, en Hut,
In al wat ghy bedenkt dat u kan wezen nut:
Van Kleederen, van Koſt, van Kinderen, van Maagden,
Van Booter, Kaas en Vleeſch, wat 't harte ooit behaagde';
En Godes zegen zal gelijk een beeke zijn,
Uit welk toe-vloeyen koomt, voor water, zoete wijn.
Maar zo ghy van hem wijkt, vergeet het dankbaar leven,
De eer en harte-dienſt, die hem moet zijn gegeven,
Als ghy, door overvloed, verwerpt de reên en maat,
Daar mede u de Heer vermaakt en als verzaad;
Zo zal, in 't tegendeel, uw ongeval genake',
En d'Opper-richter hem bereiden tot de wrake,
De rampſpoet, tot een zee, gaan over uwe hooft,
En ghy van alle heil en zegen zijn berooft.
Tracht dan op 't Akker-veld het beſte zaat te zaajen,
Het ongedierte zal 't, voor zijnen tijd, af-maajen:
Plant Wijngaards, doch de vrucht die feilt u in den mondt:
Uw Oegſt zal, door de wind, neêr-vallen in de grond:
Uw Vee miſdragen, of, door ziekte, ſchielik ſterven;
De droogte en vierigheid het Land en Volk bederven:

Den hoogen Hemel zelf u werden als Metaal,
En d'Aarde zo verhard gelijk het steege Staal:
Wie ziet dan niet van ver d'ellenden op u komen,
Van winden door 't geboomt', en door het land de stroomen;
Den Honger scherpe swaard, den Oorloog licht te voet,
De Pest, die duizenden in korten tijd verdoet,
Brand-koortzen, Sweringen, en alderhande qualen,
Onnoodig om dit zelf by stukken te verhalen,
Mits dat de ziel dan werd als in een pars gestelt,
Wanneer dat vuur en vlam in hittigheid op-welt
De Gal, en bitterheid van quelling en van quijnen.
ô Goddelikke Deugt! die 't eeuwig licht doet schijnen
In 't herte van den mensch, bewoon des volks gemoed,
Die u, ô groote God! gevallen zijn te voet;
Geef datze in Godes-vrucht, en in wel-doen volherden,
En door uwe genaad' altijd noch beter werden.
Ghy nu noch eens vermaant: ziet datge in dezen staat,
Door weelde en dertelheid, niet achter uit en slaat:
Het sterke beenen zijn die weelde konnen dragen,
En op misbruikte weeld' volgt dikwils groote plagen;
Hebt ghy den Overvloet, neemt Dankbaarheid daar by,
Zo krijgt ghy Godes gunst noch meerder op uw zy.
GODS-D. ô! Hemelsche gezant, die in ons swakke zinnen
Des Heeren heil'ge wet, en wille brengt te binnen,
Tot sterking des verstands, wy danken hem die leeft,
En hoopen op diens hulp die alles 't leven geeft.
AMAL. Die my vervult, en stelt in volligheid na wenschen.
DANK. Die my een wooning maakt in 't hart van dankbre menschen.
BEEM. Die my zeer vruchtbaar voed, en çierelik bekleet
Met veel vermaaklikheên. ENG. Die zijn weldaden weet
Zal zich tot zijnen God, den goeden gever, voegen,
Om hem met dienstbaarheid, en dank-lof, te vernoegen.

Rei van BEEM. ô Groote God! van wien de zegen daalt,
Als 't oog uws gunst op land en vollik straalt,
U koomt de lof, ô! *Jovi* die ons voed,
En gunt dit land de *Hoorn van Overvloed*.
Is *Tempe* schoon, dit 's schoon met nut vermengt,
Een lust-hof zoet, dat vrucht en vreugt toe-brengt:
Tot d'enklauw loopt d'ondankbaar mensch in 't vet,
Die nochtans niet op Gods weldaden let.
ô Heer! bedauwt ons mond met uwen Geest,
Dat durig wy u danken in deez' Feest;
Dat elk gestaâg aan uw weldaden denkt,
Die ghy ons zo genadiglikken schenkt.

Rei van BENAB. Door uw welvaart vervrolikt Nagebuur;
Uw water-plas bequam ons veeltijd zuur,
Nu is 't al goet wat meir en land verschaft;
Ons harten-wee is, door uw heil, verzaft.
Wy t'zaam gevoegt, uit goê genegentheid,
Tot Dankbaar-lof, en offer zijn bereid:
Vlucht ziels-gezucht, vlied stemme tot den Troon,
Zegt lof en dank aan die zulks eischt tot loon.
Is noch ons kracht te weinig na de waard'
Van de weldaad, zo geeft Heer dat gepaart
Daar mede zy uw Geest, die 't al voldoet,
Ghy die ons geeft de *Hoorn van Overvloed.*

ENG. Houd u bestandig by het deugdelik voornemen,
Laat u door werelds lust van 't Hemels niet vervremen;
Wanneer u *Amalthæ* de volle Hoorn verleent,
Zoo moet de *Dankbaarheid* daar mede zijn vereent:
Tot afscheit wensch ik u in vroomheid te beklyven.
BEEM. Ay! mocht dien Engel Gods by ons noch langer blyven,
Het waar een zielen-lust, een vreugt, een herten-troost,
In dees gelegentheid.
GODS-D. Die zoeken West en Oost
De wille Gods, en zijn beveelen, uit te voeren.
BEEM. Wat voor een glansch en zang koomt my op nieuw beroeren
Het herszen-vat, en brengt een schrilling door mijn lijf?
AMAL. 't Zijn Hemel-lieden, die tot slot van ons bedrijf
Een zang op-heffen, en by ons hier neder komen,
Te toonen haar behulp en liefde tot de Vroomen.

Rei van Hemel-lieden.

DE schoon' *Olimpi* zalen,
Met heerlikheid bekleet,
Verçiert met stralen,
En schijnzels die 'er dalen
Heel wijd en breed,
Verlaten wy; en komen
Op aarde by de vroomen;
By die hun leven,
En vrucht, ten Offer geven;
Dat hen zegen, dat hen zegen, dat hen, &c.
Moet aankleven.
Geen beter Offerhanden,
Dan als 't hart met de mond,
In dank aan-branden:
O schoone *Beemsterlanden!*
U vreugde stond
Noit zo gegrond voor dezen,
Blijft altijd in dat wezen,
Als ghy u dagen,
Tot dank, d'Heer zult op-dragen:
Want de zonden, want de zonden, &c,
Hem mishagen.
U zaat zal wel beklyven,
In huis en op het veld;
Zoo ghy wilt blyven,
En uwen handel dryven
Na 't voorgesteld',
By Engel en by menschen,
Ghy krijgt u herte-wenschen,
In veld en weiden,
Wat ghy zult toe-bereiden;
Op u wegen, op u wegen, op u wegen,
Wy u leiden.
Ghy ziet aan alle kanten
De vrucht uit 't aardrijk spruit;
Groeizaam u planten,

En

En telgen als gezanten
Komen ſchoon uit:
Verlokken met de reden
U tot de dankbaarheden,
Om God te loven,
Den Hemel-voogt van boven,
Laat die deugden, laat die deugden, laat die deugden
Noit verdoven.
Den zegen is niet erff'lik,
Gelijk het aardſche goed;
S'is licht verderff'lik,
Quijnend' en ook ſterffelik,
Als zonde doet
Toe-ſluiten Gods genade,
Fonteine der weldaden;
Neemt acht u leven
Dank-offer hem te geven,
Dan zal zegen, dan zal zegen, dan zal, &c.
U aankleven.

GODS-D. Te gronden in ons hart is noodig dit vermaan;
't Navolg ook noodig voor een yeder *Beemſtriaan.*
AMAL. Zoo ziet ghy dat ik ben op Landen en in Hoven
Een gaaf, die u toe-vloeit van hem die ghy moet looven.
DANK. Houd my ook voor een deugt die God en menſch behaagt.
BEEM. Gaat vry, ô waarde volk! betracht en zorge draagt
Dat Godes eer en lof (in alle uwe wegen)
Het grootſte oogmerk zy, en dankt hem voor zijn zegen
In huis en op het veld, in kamer en in ſchuur.
GODS-D. De zegen van den Heer zy u een eeuwig duur.

EINDE.

t'Amſterdam, Gedrukt by *Tymen Houthaak*, op de Nieuwe-zijds Kolk, naaſt de Boog van Weeſp.

